

[Justitsministeren.]

nazistiske parti, og den behandling, de efter krigen fik, og deraf drog han så anledning til en omtale af oberst Schjødt-Eriksens forhold. Uden at gå i detaljer vil jeg gerne sige, at det ærede medlems fremstilling naturligvis ikke er rigtig. Jeg går ud fra, at hans uvidenhed her er lige så fundamental som på en række andre områder. Dog vil jeg gerne minde det ærede medlem om, at Schjødt-Eriksens forhold i den henseende er undersøgt ved tjenestemandsdømstolen, og at han blev frifundet. Så kan man diskutere; men man kan ikke bestride, at en undersøgelse har fundet sted, og det ærede medlem har derfor ingen ret til at give en sådan fremstilling af mandens forhold, som han gjorde, en fremstilling, der er så klart i strid med, hvad undersøgelsen har vist.

Til det ærede medlem hr. Arne Larsen vil jeg gerne sige, at hans tale gjorde det jo ganske klart, at det, det her drejer sig om, er en historisk-politisk undersøgelse. Hele hans tale var et udtryk for, at han ønskede at redegøre for de historisk-politiske forløb, således som han så dem. Han drog deraf visse konklusioner, idet han bl. a. sagde, at der også i dag var folk, der var parat til at udlevere os, folk, der førte en forkert politik på samme måde, som politikerne gjorde det omkring den 9. april og under besættelsen. Det er det ærede medlems ret at have den opfattelse, han vil, af den politik, der blev ført op imod og omkring den 9. april, og det er hans ret at have den mening, han vil, om den holdning, ledende politikere indtog under besættelsen i de forhandlinger, der førtes såvel med tyskerne som senere med modstandsbevægelsen. Det er hans fulde ret, det er hans politiske bedømmelse af begivenhedsforløbet, og det har han ret til at agitere for — også politisk naturligvis — fremover over for den ungdom, der vokser op. Men jeg vil gerne have lov at føje til, at det forekom mig i hvert fald nogenlunde indlysende, at den redegørelse, det ærede medlem gav, savnede objektivitet, den var alt for meget præget af det ærede medlems politiske opfattelse, men det berøver ham ikke ret til at drive sin agitation. Også alt det, det ærede medlem sagde i slutningen

af sin tale, om forhandlingerne omkring M-udvalget og om andet, var præget af det ærede medlems subjektive opfattelse. Den har han ret til at agitere for. Når jeg på regeringens vegne har givet tilsagn om, at vi vil støtte enhver historisk forskning økonomisk og vil stille kildemateriale til rådighed, så indrømmer jeg, at det var ikke det ærede medlem, jeg tænkte på.

Per Hækkerup: Jeg forstår naturligvis, at man kan være forhindret i at være til stede i salen; jeg forstår også, at socialistisk folkepartis ordfører kan være fraværende, og at partiet derfor må have en reserveordfører i dag. Jeg forstår imidlertid også, at det i hvert fald ikke kan være begrundelsen for, at man har en reserve-reserveordfører, som jeg synes på en meget oplysende måde fortalte os om, hvad det er for tanker, der er i hans parti. Jeg synes, man fik et klart og tydeligt indtryk af, at de toner, vi har hørt her i folketinget fra det kommunistiske parti op til 15. november, men som vi ikke har hørt — i hvert fald ikke særlig stærkt — i tiden fra 15. november og indtil i dag, dem fik vi nu at høre med fuld røst. For så vidt takker jeg det ærede medlem hr. Arne Larsen, der igen fastslog, at det parti, han repræsenterer, ligger i absolut fortsættelse af det kommunistiske parti og åbenbart vedgår arv og gæld i forhold til det kommunistiske parti, idet det tager en lige så ensidig forsvarsstilling for alle de handlinger, der foretages „på den anden side“.

Når det ærede medlem taler om, at der her i tinget er ledende politikere, der er villige til at sælge eller udlevere deres land til andre, så har det ærede medlem placeret sig selv så klart og tydeligt, som man kan ønske sig det.

Må jeg gøre den bemærkning til det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen, at jeg naturligvis intet har imod, at socialistisk folkeparti allierer sig med de uafhængige — tværtimod, jeg ønskede til lykke med det. Jeg ville såmænd heller ikke have gjort nogen bemærkning om det, hvis det ikke var, fordi det forløb, debatten i tirsdags fik, var af en sådan karakter, at det ærede medlem simpelt hen efter den eklatante afklædning, det ærede med-